

॥ ११ ॥ आदिमाभरणं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अपरानिषुपश्चिमकच्छेषु ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रत्ययवयसां अभिनवयौवनानां ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

दद्यात्स्मै सवत्सानां यो मे ब्रूयाद्जनं जयं ॥ न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ ११ ॥ अन्यदस्मै वरं दद्यात् श्वेतान् पञ्चशतान् हयान् ॥ हेमभाण्डपरिच्छन्नान्सु
मृष्टमणिभूषणान् ॥ १२ ॥ सुदांतानपि चैवाहं दद्यामष्टादशापरान् ॥ रथं च शुभ्रं सौवर्णं दद्यात्स्मै स्वलंकृतं ॥ १३ ॥ युक्तं परमकां बोजैर्यो मे ब्रूयाद्जनं जयं ॥ न चे
त्तदभिमन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ १४ ॥ अन्यदस्मै वरं दद्यात् कुंजराणां शतानि षट् ॥ कांचनैर्विविधैर्भांडैराच्छन्नान् हेममालिनः ॥ १५ ॥ उत्पन्नान् परांतेषु वि
नीतान् हस्तिशिक्षकैः ॥ न चेत्तदभिमन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ १६ ॥ अन्यदस्मै वरं दद्यात् वैश्याग्रामांश्चतुर्दश ॥ सुस्फीतान् धनसंयुक्तान् प्रत्यासन्नवनोदकान् ॥
अकुतो भयान् सुसंपन्नान् राजभोज्यांश्चतुर्दश ॥ १७ ॥ दासीनां निष्ककंठीनां मागधीनां शतं तथा ॥ प्रत्यग्रवयसां दद्यात् यो मे ब्रूयाद्जनं जयं ॥ १८ ॥ न चेत्तदभि
मन्येत पुरुषोर्जुनदर्शिवान् ॥ अन्यतस्मै वरं दद्यात् यमसौकामयेत्स्वयं ॥ १९ ॥ पुत्रदारां न्विहारांश्च दन्यद्विजित्तमस्ति मे ॥ तच्च तस्मै पुनर्दद्यात् यच्च मनसेच्छति ॥
॥ २० ॥ हत्वा च सहितौ कृणोत योर्वित्तानि सर्वशः ॥ तस्मै दद्यात् महं यो मे प्रब्रूयात् केशवार्जुनौ ॥ २१ ॥ एतावाचः सुबहुशः कर्ण उच्चारयन् युधि ॥ दध्मौ सागरसं
भूतं सुस्वरं शंखमुत्तमं ॥ २२ ॥ तावाचः सूतपुत्रस्य तथा युक्तानि शम्यतु ॥ दुर्याधनो महाराज संत्दष्टः सानुगो भवतु ॥ २३ ॥ ततो दुंदुभिर्निर्घोषो मृदंगानां च सर्वशः ॥
सिंहनादः सवादित्रः कुंजराणां च निःस्वनः ॥ २४ ॥ प्रादुरासीत्तदाराजस्यै न्येषु पुरुषर्षभ ॥ यो धानां संप्रदृष्टानां तथा समभवत्स्वनः ॥ २५ ॥ तथा प्रहृष्टैः सैन्ये तु
वमानं महारथं ॥ विकत्यमानं च तदाराधेयमरिकर्षणं ॥ मद्राजः प्रहस्येदं वचनं प्रत्यभाषत ॥ २६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णवलेपे ऽष्टत्रिंशोऽध्या
यः ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ शल्य उवाच मासूतपुत्रदानेन सौवर्णहस्तिषड्वत् ॥ प्रयच्छ पुरुषायाद्यद्रक्ष्यसि त्वं धनं जयं ॥ १ ॥ बाल्यादिह त्वं त्यजसि वसुं वै श्रवणो
यथा ॥ अयत्नैर्न वराधेयद्रष्टास्य दधनं जयं ॥ २ ॥ परास्तजसि यद्विजित्तं किंचित्त्वं बहुमुद्वत ॥ अपात्रदाने ये दोषास्तामो हान्नावबुध्यसे ॥ ३ ॥ यत्त्वं प्रेरयसे वित्तं ब
हुतेन खलु त्वया ॥ शक्यं बहुविविधैर्यज्ञैर्यंष्टुतयजस्वतैः ॥ ४ ॥ यच्च प्रार्थयसे हंतुं कृणोमो हा हृथैव तत् ॥ न हि शुश्रुमसं मदं क्रोष्ट्रासिंहो निपातिता ॥ ५ ॥

ब्रुवमानं प्रयाति ॥ २६ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठे ये भारतभावादीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ मासूतेति ॥ १ ॥ वसुवित्तं द्रष्टा सिद्ध्यसि ॥ २ ॥
परास्तजसि यथा त्यजसि ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥